

Nápad

Hana Zagorová

Byl krásný tvůj nápad dlaň vztáhnout, tmou tápat,
až se ústa střetnou v bodě líbání.
Já řekla, jsi v úzkých, já vzdám se své blůzky,
má barvu světlou a je v tmách snadno k poznání.

Jdeme tmou a bosí, dlaně lásku prosí,
buď tam, kde tě čekám, já znám.
Oči žářem tají, hvězdy jsou, kde mají,
jdem tam, kde je v lukách tráva měkká.

I další tvůj nápad byl krásný, začlo krápat
a tys mě přes to líbal v trávě dál.
Když přešla průtrž mračen, každý z nás byl krásně zmáčen
a přesto ve tvářích nám úsměv hrál.

Šli jsme bosky domů, cestou krásných hromů,
pak déšť dostal nápad, šel spát.
Město úsvit protkal, každý, kdo nás potkal,
moh číst, mám tě ráda, mám tě rád.
Byl krásný ten tvůj nápad, dlaně vztáhnout, ve tmě tápat
až se ústa střetnou v bodě líbání.

Šli jsme..